maledictū homines qui ad similitudinē dī facti
sunt. Ex ipsa ore pcedit benedictio & maledictio.
Non oportet frs̄ hec ita fieri. Nūquid de eodē
foramine emanat dulcē & amarā aquā. Hac de 110
causa alibi etiā dictū. Mors & uita in manib; lin
gue. PROTERVIA DICIT.

Nūquid stultis nūquid insensatis ac brutis animali
bus lenia ūba & n̄ magis asperrima ut talib; de
cet dū delinquunt obicienda sunt.

SED MANSUETUDO RESPONDET.

Non tua in his psuasio. s; apli sequenda pceptio
qui de hac sententia dilectū discipłm ammonet
dicens. Seniorē ne increpaueris. s; obsecra ut pa
trē. Iuuenes ut frs̄. Anus ut matres. iuuenculas
ut sorores. in omī castitate. Et rursū. Seruū inqt
dnī n̄ oportet litigare. s; mansuetū ēē ad omīs. Doc
torē pacientē cū modestia corripientē eos qui re
sistunt. Rursū q; argue. obsecra. increpa. in omī
pacientia & doctrina. Quod uidelicet malū ppt̄
tue deterius ad huc subditos quā platos nocet.
Sepius contigit ut lenitē ac cū caritatis dulcedine
platā correptionē spernat. & contra humilitatis
uerba despectionis emittant iacula. Unde scriptū
ē. Qui arguit derisorē ipse sibi facit iniuriā. Quo
contra de illo q̄ increpationē pficit dicitur. argue
sapientē & diliget te. TYMOR DICIT.

Testē habes dnm̄ in celis. n̄ tibi sit curę quid de te
suspicentur homines in terris.

License: cc-by-nc – Bern, Burgerbibliothek, Cod. A 94.8, 6r – Ambrosius Autpertus: De conflictu vitiorum et virtutum (https://fragmentarium.ms/view/page/F-knks/5137/49135)